

“Ne želi si, da bi bil odrasel”

Ne želi si, da bi bil odrasel. — Otrok, bodi vedno otrok, čeprav si že starec. — Ko se otrok spotakne in pade, se nihče ne čudi ... in njegov oče ga hitro pobere. Ko je ta, ki se spotakne in pade, starejši, se mu najprej vsi posmehujejo. — Včasih začetni posmeh zamenja usmiljenje. — Toda starejši se morajo vedno pobrati sami. ...

20. julij

... Tvoja grenka vsakodnevna izkušnja je polna spotikanj in padcev. Kaj bi bilo s teboj, če ne bi bil vse manjši?

Ne želi si, da bi bil odrasel. — Otrok, in kadar padeš, naj te dvigne roka tvojega Očeta-Boga. (*Pot*, 870)

Pobožnost, ki se rodi iz božjega otroštva, je globoka drža duše, ki sčasoma preoblikuje celo življenje: prisotna je v vseh mislih, v vseh željah, v vsakem notranjem vzgibu. Ali niste opazili, kako otroci v družinah posnemajo svoje starše, ne da bi to opazili? Ponavljajo njihove kretnje, njihove navade, podobni so v načinu obnašanja.

Enako se zgodi tudi pri vedenju dobrega božjega otroka. Tudi tu pridemo — ne da bi vedeli kako niti po kakšni poti — do tega čudovitega pobožanstvenja, ki nam pomaga usmerjati dogodke z nadnaravnim pogledom vere. Tako vse ljudi

ljubimo, kakor jih ljubi naš nebeški Oče, ter — to šteje največ — dobimo nov zagon v našem vsakdanjem prizadevanju, da bi se približali Gospodu. Vztrajam: naša beda ni pomembna, kajti tu so ljubeče roke našega Očeta Boga, ki nas dvigujejo. (*Božji prijatelji*, 146)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/ne-zeli-si-da-bi-bil-
odrasel/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/ne-zeli-si-da-bi-bil-odrasel/) (6. Apr. 2025)